

РЕШЕНИЕ

№ 28053

гр. София, 23.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 01.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **531** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 84, ал. 3 вр. чл. 34, ал. 3 вр. чл. 48, ал. 1, т. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по изпратена, по компетентност с Определение № 76 от 09.01.2025 г. постановено по административно дело 31/2025 г. по описа на Административен съд – Сливен, жалба на А. К. Х., ЕГН [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], Сирийска арабска република, гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] против Решение № 12492/02.12.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ - МС) в частта, с която е отказано да му бъде разрешено да се събере на територията на Република България със своята майка М. ФАРА А. и със своя баща К. К..

В жалбата се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен, издаден е при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и неправилно приложение на закона. Твърди се, че не са обсъдени обективно и задълбочено представените доказателства относно здравословното състояние на родителите на жалбоподателя, които са от съществено значение за приложението на § 1, т. 3, б. „в“ от ДР на ЗУБ. Застъпено е становище за липса на мотиви относно възможностите им да се издържат сами, с оглед на възрастта и здравословното състояние. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на оспореното решение и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания относно приложението на закона в обжалваните части.

Жалбоподателят лично, със съдействието на назначения преводач от и на арабски език, поддържа и в съдебното производство искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Изразява

готовност да поеме всички необходими разходи не само за издръжката, но и за предоставяне на необходимото за здравословното им състояние лечение. Не ангажира доказателства.

Ответникът – председателят на ДАБ – МС чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Т. Г. оспорва жалбата. Счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство, въпреки своевременното уведомяване за образуването и провеждането на съдебното заседание.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените доказателства, становището на страните, съобразно правомощията по чл. 168 вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа страна:

С Решение № 5477/12.04.2024 г. издадено от заместник-председателя на ДАБ – МС (л. 55 – л. 57) на жалбоподателя А. Х. К., [дата на раждане] в [населено място], Сирийска арабска република, гражданин на С., етническа принадлежност – арабин, мюсюлманин – сунит, женен, ЛНЧ [ЕГН] е предоставен хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ в Република България. Личните данни на кандидата за закрила са установени въз основа на Декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ (л. 68) и представена лична карта, издадена на 17.05.2014 г. от Министерство на вътрешните работи на Сирийска арабска република (л. 61).

С Молба рег. № УП-23012/11.07.2024 г. (л. 36) жалбоподателят А. Х. К. е поискал да му бъде разрешено да се събере на територията на Република България с членовете на семейството си – съпругата му А. Б. – гражданка на А., [дата на раждане] в А., синът му К. К. – [дата на раждане] в [населено място], Република Турция, гражданин на А., майка си М. А. Фара, [дата на раждане] в [населено място], Сирийска арабска република, гражданин на С. и баща си К. А. К., [дата на раждане] в [населено място], Сирийска арабска република, гражданин на С..

Към молбата са приложени копия на валидно издадени национални паспорти, с превод на български език (л. 37 – л. 44), препис на Удостоверение за сключен на 13.09.2022 г. граждански брак № 373 в Република Турция с превод на български език (л. 45 – л. 46), препис от Удостоверение за раждане на сина му № 316 издадено на 28.06.2024 г. в Кестел, област Б. с превод на български език (л. 47 – л. 48), медицински документи с превод на български език относно здравословното състояние на баща му К. К. издадени от медицинска комисия към Болница за специализация, обучение и научни изследвания в [населено място] към Министерство на здравеопазването на Република Турция (л. 49 – л. 51).

На 19.07.2024 г. е проведено интервю в присъствие на преводач от и на арабски език с жалбоподателя по повод подадената молба за събиране с членовете на семейството му на територията на Република България, документирано с приложения на л. 33 – л. 35 Протокол. Жалбоподателят е уточнил, че е сключил два пъти граждански брак – веднъж в Консулския отдел на А. в [населено място], Република Турция, защото съпругата му е гражданин на А., а след това и в Общинската администрация в кв. Кестел, Б., Република Турция, за да бъде предоставено право на пребиваване на съпругата му. Заявил е, че по време на престоя им в Република Турция са живели заедно с родителите му и той е осигурявал средствата за издръжката им, защото баща му е инвалид. Посочил е, че баща му има сериозни здравословни проблеми със сърцето и не може да работи, така че да осигурява необходимата издръжка за него и майка му. За брат си, който е в Турция е посочил, че има семейство и две деца и средствата, които получава са недостатъчни, за да може да помага на родителите им.

След проведеното интервю жалбоподателят е представил с превод на български език Доклад за извършена на 03.10.2022 г. интервенция на коронарната артерия в Клиника по кардиология на К. К. (л. 16 – л. 17), Международна семейна книжка рег. № 373 от 13.09.2022 г. изд. от Обредна

служба за сключване на бракове на [община] (л. 18 – л. 22), Семейен дневник издаден от Министерството на външните работи на Алжирска демократична и народна република, с одобрението на Министерството на вътрешните работи в който е отразено извлечение от акт за брак № 470/2023 г. издадено съгласно регистър от 21.11.2023 г. и от акт за раждане на първо дете К. К. (л. 25 – л. 32).

С Решение № 12 492 от 02.12.2024 г. на председателя на ДАБ – МС (л. 5 - 9) молбата е уважена частично – разрешено е на сирийския гражданин А. К. Х., ЛНЧ [ЕГН] с предоставен хуманитарен статут в Република България да се събере със своята съпруга А. Б., гражданка на А. и с сина си К. К., [дата на раждане] в Република Турция, гражданин на А., като е отказано да се събере на територията на Република България с родителите си – граждани на Сирийска арабска република. Решението в обжалваната му част е обосновано с липса на доказателства, установяващи предпоставките по т. 3, б. „в“, § 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците. Решението е връчено на жалбоподателя лично, в присъствие на преводач на 10.12.2024 г. (л. 9).

Описаните релевантни факти не са спорни за страните и дават основание на съда да приеме от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт – частта, с която е отказано събиране на жалбоподателя с родителите му на територията на Република България, в предвидения от закона срок (решението е връчено на 10.12.2024 г., а жалбата е заведена на 30.12.2024 г.), от активно легитимирано лице – адресат на оспореното решение, с правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебна проверка относно законосъобразността на оспореното решение на основанията, визирани в чл. 146 от АПК, съдът счита, че е издадено от компетентен орган – председателя на ДАБ – МС, в кръга на законовата делегация по чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Спазени са изискванията за форма и съдържание, съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК - посочени както фактическите, така и правните основания за издаване на решението. При постановяването му не са допуснати нарушения на административно производствените правила, които дават основание за неговата отмяна. Спазени са принципите за законност, истинност и съразмерност.

Решението е постановено в съответствие с изискванията на материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗУБ, чужденец с предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България. Задължително условие, наред с предоставения статут е семейните връзки да предшества влизането на чужденеца на територията на страната. Семейството и децата са основополагащи конституционни ценности, които са под закрила на държавата и обществото, съгласно чл. 14 от Конституцията на Република България. На това задължение на държавата съответства правото на децата и членове на семейството да изискват относимите и гарантирани от Конституцията права да могат да се осъществят по начин, който защитава в максимална степен интересите им. Затова и специалният закон съдържа редица норми, които гарантират зачитане правото на семеен живот и запазване целостта на семейството (чл. 8, ал. 9 ; чл. 9, ал. 6 ; чл. 22 от ЗУБ).

В легалната дефиниция на понятието „членове на семейството“ в т. 3, б. „в“, § 1 от ДР на ЗУБ са включени и родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко състояние и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца. Във вътрешноправната уредба понятието „напреднала възраст“ се използва в Правилник за организацията и ръководството на пансион за лица с напреднала възраст с близки

(ДВ бр. 83/20.10.1964 г.), и съгласно чл. 2 в тези пансионни се настаняват жени над 55 години и мъже над 60 години. Сходна е и класификацията ползвана от Световната здравна организация, която разделя старостта на 3 етапа – ранна старост – напреднала възраст от 60 – 75 години; късна старост – старческа възраст от 75 – 90 години и дълголетие – старост – след 90 години.

В представените документи от жалбоподателя е отразена дата на раждане на майка му М. Фара А. 06.10.1963 г., т.е. към момента на депозиране на молбата (11.07.2024 г.) и постановяване на оспореното решение (02.12.2024 г.) е навършила 61 години. На същата възраст е и бащата на молителя – [дата на раждане] (навършени 62 години). Въпреки началният етап на напредналата им възраст и данните за влошеното здравословно състояние на К. К., законосъобразно е становището на административния орган относно липсата на доказателства, установяващи невъзможността на родителите на жалбоподателя да се грижат сами за издръжката и здравословното си състояние – кумулативно задължително условие, съгласно т. 3, б. „в“, § 1 от ДР на ЗУБ. О. обективна възможност на майката на жалбоподателя да полага необходимите грижи за съпруга си не само по отношение на ежедневните му нужди, но и при осигуряване на средства за издръжка, данните за трайно установеният брат на жалбоподателя заедно със семейството му в Република Турция, за когото не е отречена възможността да оказва необходимата подкрепа на родителите си, обосновано и законосъобразно са ценени в контекста на представените документи за провеждано лечение и наблюдение на здравословното състояние на бащата в медицински заведения на територията на Република Турция.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че оспорената част на решението на председателя на ДАБ – МС, с която е прието, че не са налице основанията, визирани в разпоредбата на § 1, т. 3, б. „в“ ДР на ЗУБ по отношение на родителите на жалбоподателя А. К. Х. – майка му М. Фара А. и баща му К. К., и е отказано да му се разреши да се събере с тях на територията на Република България е законосъобразно и съответства на целта на закона.

Страните не са претендирали присъждане на разноски и по аргумент на чл. 81 от ГПК, съдът не дължи произнасяне.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К. Х., ЕГН [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], Сирийска арабска република, гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] против Решение № 12492/02.12.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет в частта, с която е отказано да му бъде разрешено да се събере на територията на Република България със своята майка М. ФАРА А. и със своя баща К. К..

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: